

Informace o obsahu zahraničních vojen. odborných časopisů

K taktickému výcviku v boji proti nepřátelskému vzdušnému výsadbku

Chuan Chai-ščen

Redakce Vojenské mysli otiskuje překlad článku z vojenského odborného časopisu čínské lidové armády »První srpen«. Článek obsahuje zajímavé bojové zkušenosti čínských lidových dobrovolníků získané za války v Koreji v boji s americkými výsadbkovými jednotkami.

1. Úkol vzdušného výsadbku o jeho klasifikace

a) Úkol vzdušného výsadbku
Všeobecný úkol vzdušného výsadbku záleží v těsné součinnosti s pozemními vojsky, s částmi námořních sil a s letectvem. Je dopraven letouny do hloubky nepřátelské obrany, aby obsadil a udržel důležité vojenské objekty do příchodu vlastních pozemních vojsk a tím jim usnadnil prolomení obrany nebo vysazení s moře; je vysazen v týlu nepříteli a bojuje v souladu s čelním úderem vlastních vojsk; zvlášť důležitou úlohu má v obojživelných bojích. Konečně je vyslán k posílení vlastních vojsk obklopených nepřitelem. Vzdušného výsadbku není používáno k samostatným akcím, neboť jeho zásobování je velmi obtížné a kromě toho je velké nebezpečí, že bude obklopen operační (strategickou) zálohou nepříteli.

Za druhé světové války i za války v Koreji bylo mnohokrát použito vzdušných výsadbků americkými imperialisty. Na příklad v roce 1944 byly vysazeny 82. a 101. americká a 1. anglická výsadbková divise v důležitých rajonech hitlerovské obrany na pobřeží poloostrova Normandie v severozápadní části Francie v rámci obojživelné vojenské operace velkého rozmachu. V září r. 1950 použila americká armáda vzdušného výsadbku při násilném vylodění v přístavu Inčon v Koreji, aby v součinnosti s ním dobyla města Seulu.

b) Vzdušné výsadbky rozdělujeme podle rázu jejich úkolu na taktické, operační a strategické.

Taktický vzdušný výsadek působí v taktické hloubce nepřátelské obrany na vzdálenost 20 km od místa určeného k vylodění vlastních vojsk s moře nebo od předního okraje nepřá-

telské obrany. Jeho úkolem je dobýt důležitého rajonu a udržet je, aby byla nepříteli prorušena ústupová cesta a aby byly zadrženy posily přicházející k němu.

Operační vzdušný výsadek působí v prostoru vzdáleném 150 až 200 km od místa určeného k vylodění vlastních vojsk. Jeho úkolem je dobýt důležitých operných bodů taktického významu, hlavních komunikačních uzlů, aby byly přerušeny cesty a zásobovací komunikace. Doba trvání úkolu nepřekračuje tři dny, při čemž je ještě v nutné a těsné součinnosti s vojsky útočícími čelně. Operační výsadek je v činnosti v důležitém rajoně operační hloubky nepříteli na vzdálenost 50 až 100 km od jeho obranných pásem, při tom obsadí letiště nepříteli nebo vytvoří po vysazení dočasnou přistávací plochu, aby mohly vlastní dopravní letouny přistávat se svým nákladem ve větším počtu.

Strategický vzdušný výsadek má za cíl zamezit mobilisaci a nástup nepříteli na začátku války, obsadit a rozrušit velká průmyslová centra nebo je vzít pod své vedení anebo organisovat samostatnou frontu boje proti ostrovům a pobřeží nepříteli.

2. Doba vhodná pro použití vzdušného výsadbku a postup vedení vzdušné výsadbkové operace

a) Doba vhodná pro vysazení vzdušného výsadbku

Při dobrých meteorologických podmínkách se výsadek provádí před rozedněním, večer nebo za měsíční noci, ale i za dne, neovládá-li nepřítel svůj vzdušný prostor anebo jestliže mu byl zasazen úder.

Vysazení vzdušného výsadbku se všeobecně začíná ve chvíli přerušení letecké přípravy. Seskok se provádí z výšky 500 m.

Vysazování taktického vzdušného výsadbku je nejvhodnější začít dvě až tři hodiny před začátkem boje nebo souběžně s průlomem nepřátelské obrany nebo s provedením výsadbku s moře; uskutečňuje se v tentýž den, kdy byl proveden průlom nebo vysazení s moře.

Vysazení operačního výsadbku se pro-

vádí zpravidla v noci druhého dne nebo ráno třetího dne po průlomu nebo vysazení s moře.

Doba vysazení je určena úkolem. Vysazení nelze provést ani dříve ani později, neboť v prvním případě bude výsadek osamocen v bojové činnosti a vydává se v nebezpečí, že bude zničen, v druhém případě ztrácí příhodnou chvíli.

b) Způsob řízení vzdušné výsadekové operace

Vzdušný průzkum. Jeho úkolem je vyhledat vhodné místo pro vysazení a odhalit rozložení obrany nepřítele v tomto prostoru. Pro přistání výsadekových jednotek je přípustný běžný jednoduchý terén, avšak pro kluzáky a dopravní letouny je nutná volná přistávací plocha. Před vysazením je nutno provést vzdušný fotografický snímek prostoru bojové činnosti k podrobnému určení průběhu postavení a bojového rozložení nepřítele.

Letecká příprava. Několik dní před provedením výsadeku a 20 až 30 minut před jeho začátkem je třeba letecky zpracovat skupinami bombardovacích, bitevních a stíhacích letounů postavení bránících se vojsk, spojovací zařízení, mosty, železnice, křižovatky silnic a železniční stanice, které jsou v prostoru vyhlédnutém k provedení výsadeku, připraveném k protivýsadekové obraně, aby byly výsadeku odstraněny překážky a aby získaly vzdušnou převahu v tomto rajóně určeném pro vysazení.

Zahájení činnosti vzdušného výsadeku. Ve chvíli přerušení letecké přípravy, pod ochranou stíhačů a bitevních letounů a za jejich přímé podpory, začíná se vzdušný výsadek spouštět k zemi a za dobu určenou k shromáždění po vysazení (rota a četa — 10 až 15 minut, prapor a pluk více) zahajuje neprodleně boj.

Podpora. Aby mohl výsadek rozvíjet bojové úspěchy a k dobytí důležitých operních bodů nepřítele, posílají se mu na pomoc svěží síly. Je jich třeba, i když je výsadek po vysazení vystaven napadení bránícím se nepřítelem a utrpí určité ztráty.

23. a 24. března r. 1951 byl vysazen v Koreji 187. americký výsadekový pluk v několika skupinách v prostoru Wonsan. Podle pozorování měl výsadek všeobecně tento průběh:

Nepřátelský padákový výsadek v počtu 4000 mužů přistával v pěti skupinách. Každá skupina měla 30 dopravních letounů. V druhé skupině byly vysazeny

hlavně děla, tanky, auta a malé jednotky. První skupina byla vysazena v 6 hodin 23. 3., druhá o půl hodiny později, třetí v 16 hodin a čtvrtá následujícího dne v 16 hodin. Cílem výsadeku bylo přerušit našim vojskům ústupové cesty, obsadit předmostí na jižním břehu řeky Imdžin a tím spolupracovat s útočícími pozemními jednotkami.

Před vysazením první skupiny postřežovalo šest stíhačů v přizemním letu půl hodiny prostor určený pro výsadek a potom začalo vysazování parašutistů za ochrany 60 stíhačů.

Na počátku výsadeku létaly dopravní letouny ve výšce 800 až 1000 m a v téže době ostřežovali stíhači zuřivě naše postavení.

V každém letounu bylo asi 40 mužů. Po 4 až 5 kruzích nad určeným místem snesly se dopravní letouny do výše 500 až 800 m (nejnižší výška, z které seskakují parašutisté je 300 až 400 m) a z této výše začali parašutisté seskakovat z letounů. Když byli ve vzdálenosti asi 50 m od letounů, rozevřely se padáky. K přistání z letounu bylo třeba jedné až dvou minut.

Padáky byly tři barev: bílé pro mužstvo, žluté pro zásoby a světlemodré pro zbraně a střelivo. Každé dělo nebo auto bylo spouštěno na třech padácích. Za nimi přistávali velitelé na vrtulnících.

Dělostřelci a řidiči se spouštěli dříve než děla a auta shazovaná v rozloženém stavu. Po přistání museli vyhledat jednotlivé součásti, aby je složili. Podle pozorování bylo třeba na složení děla asi tři hodiny, na složení auta asi dvou hodin; asi 30% z nich bylo při dopadu rozbito.

Parašutisté mohli ihned po přistání zahájit činnost; někteří byli vycvičení tak, že stříleli ještě ze vzduchu. Upravení padáků a shromáždění jednotky zdrželo zasedání výsadeku do boje o určitou dobu (podle pozorování trvalo shromáždění čety a družstva průměrně 10 minut). Někteří parašutisté, jimž se nepodařilo včas otevřít padáky, při dopadu na zem se zabili nebo byli zraněni.

Pro vysazení byla určena kruhová plocha o poloměru asi 5 km s Wonsanem ve středu. Místo pro vysazení vzdušného výsadeku volí nepřítel zpravidla tam, kde je terén nejvíce odkrytý a rovný a kde jsou významnější vojenské objekty.

3. Výhody a nevýhody vzdušného výsadeku

Hlavní výhody vzdušného výsadeku

Při své veliké pohyblivosti může se vzdušný výsadek náhle objevit v týlu

nepřítele, rozpráší nepřátelská vojska a přinutit je k provedení obranných opatření v rozsáhlém prostoru. Při tom také může ztěžovat provedení přesunů posil tím, že je upoutává svou útočnou činností.

Vysazení vzdušného výsadku je možno provést ve dne i v noci. Vysazení za dne dává možnost dobrého pozorování ze vzduchu, a tedy provést přesnější a méně nebezpečné vysazení, a také dobré pozorování v terénu po vysazení. Naproti tomu však dává možnost většího zásahu nepřítele.

Vzdušný výsadek může napadnout neočekávaně z větší vzdálenosti a obsadit důležitý nepřátelský opěrný bod nebo nečekaně rozvrátit jeho nejdůležitější zařízení, aby tím zeslabil jeho koordinovanou činnost.

Hlavní nevýhody vzdušného výsadku

Rychlý, dlouhý let a seskok padákem silně vyčerpává fyzické síly parašutistů.

Vzdušný výsadek může mít hlavně jen lehké zbraně, děla může brát jen rozebráná; k shromáždění při seskoku rozptýlených lidí a materiálu a k jejich přípravě k činnosti je třeba určitého času.

Hlavní nevýhodou vzdušného výsadku je, že jeho použití je ve značné míře omezeno povětrnostními a terénními podmínkami. Špatné povětrnostní podmínky, hory, les, řeka a bahenní terén — to vše jsou nepříznivé podmínky pro výsadek.

Při dopravě vzduchem není výsadek schopen boje a snadno může utrpět ztráty palbou pozemního a pobřežního dělostřelectva a útoky nepřátelských letounů.

Po vysazení v hloubce nepřítele je padákový výsadek izolován a není s to vést boj delší dobu, neboť není možno mu včas dodat dostatek proviantu a munice. Dokud se výsadek po vysazení dostatečně neorientuje, zaujímá kruhovou obranu.

4. Organizace protivýsadkové obrany a hlavní taktické zásady boje

Používání vzdušných výsadků nepřítelem zesílilo nebezpečí pro hloubku naší obrany, a proto je nutno připojit k všeobecnému úkolu pozemní a pobřežní obrany i organizaci boje s výsadky. Všeobecnou bojovou sestavu je třeba uspořádat tak, aby umožňovala nejen zničit nepřátelský vzdušný výsadek, ale aby také chránila před nebezpečím odříznutí vlastních záloh, které by jinak mohly být včas zasazeny do boje, a zničit vyloděný námořní výsadek nebo čelně útočící vojska nepřítele. Souhlasně

s tímto principem vysílá se do boje se vzdušným výsadkem vždy zvláštní skupina mající vysokou manévrovací schopnost. Velitel divise i jeho nadřízení velitelé musí správně předvidat, který prostor bude nepřítelem nejpravděpodobněji zvolen pro výsadek a které vojenské objekty budou nejpravděpodobněji vybrány za cíl náletu. Po uvážení všech těchto otázek je třeba sestavit přesné plány protivýsadkové obrany. Aby byl závčas zjištěn nepřátelský vzdušný výsadek a zahájen boj s ním, je nutno zříditi protiletadlové hlásky a organizovat bezvadně pracující spojovací síť. V hloubce vlastní obrany, v místech, kde lze předvidat, že by mohl nepřítel shodit vzdušný výsadek, je třeba zříditi opěrné body. Se vzdušným výsadkem je třeba podle možnosti vést boj ve vzduchu, dokud se snaží k vyhlédnutému místu; na zemi ho pak musí obklíčit a zničit protivýsadková záloha. Na zemi se vede s výsadkem boj jako s normálním pozemním nepřítelem, který se brání nebo útočí.

Útoky proti nepřátelským dopravním letounům s parašutisty vedou vlastní letecké skupiny ještě ve vzduchu, v místech, které nepřítel zvolil pro soustředění. Nepřátelské dopravní letouny zpravidla vzlétají z několika letišť, a když se v určeném místě soustředily, letí v bojové sestavě k místu vysazení doprovázeny stíhači. Zejména v místě určeném pro soustředění jsou dopravní letouny napadány a ničeny našimi stíhači.

Rozvíjením síly protiletadlové palby a palby všech druhů zbraní, je ničen vzdušný výsadek ve vzduchu nebo v krajním případě je oslabena jeho bojeschopnost.

V opěrných bodech zřízených v prostorech, kde pravděpodobně může nepřítel vysadit výsadek, umísťují se potřebné síly posílené protiletadlovým dělostřelectvem. Při zjištění dopravních letounů chráněných stíhači nad vlastním vzdušným prostorem zahajují palbu protiletadlová děla na dopravní letouny, a jestliže parašutisté z letounů již vyskakali, střílí do největší hustoty parašutistů ze všech druhů palebných prostředků nejvyšší rychlostí, aby bylo co nejvíce parašutistů vyřazeno z boje již ve vzduchu; při tom je také zvlášť důležité soustředit hromadnou palbu na vrtulníky.

Je třeba organizovat protivýsadkovou zálohu k obklíčení a zničení vysazených nepřátelských parašutistů.

Protivýsadková záloha, skládající se z motorizované pěchoty, dělostřelectva, ženistů a tanků, musí být umístěna ve vhodném terénu pro manévrování, v blí-

kosti prostoru, do něhož bude nepřítel pravděpodobně usměřňovat svou výsadkovou operaci. Protivýsadková záloha musí rychle a rozhodně přejít do útoku, obkličít a zničit vysazený vzdušný výsadek, nedávajíc mu čas, aby se uspořádal. Avšak zároveň je třeba předvídat i nepřátelský úskok, záležející ve vysa-

zení sil na směr demonstrační činnosti nepřítel.

Jestliže se nepřátelský vzdušný výsadek ukáže značně silný, aby ho zničila sama protivýsadková záloha, musí být zaujata dočasná obrana, zabraňující nepříteli, aby se rozvinul, dokud nepjídje vlastní operační záloha a nezničí ho.

Obsah polského vojenského odborného časopisu „Myśl wojskowa“ číslo 8/1953

Plukovník *H. Barchasz*, *Úvahy o bojovém použití letectva a o směrech jeho rozvoje.*

V první části článku zabývá se autor otázkou, jakou úlohu má v současné době letectvo a jaké místo zaujímá v soustavě ozbrojených sil, a rozbírá jeho vliv na způsoby činnosti, výzbroj a organizační strukturu pozemních vojsk a válečného loďstva a také na vedení operací a války vůbec. Přitom kritizuje ty buržoasní, pseudovědecké teorie, které přisuzují letectvu úlohu činitele, který sám rozhoduje o osudu války.

V další části pojednává o tom, co nového přinesla druhá světová válka v názorech na využití letectva, zejména pokud jde o boj za získání převahy ve vzduchu, letecký útok, hromadné použití letectva, o samostatné vzdušné operace, organizaci leteckého týlu a rozvoje taktiky činnosti jednotlivých druhů letectva.

Při rozboru poslední otázky věnuje autor náležitou pozornost vedle otázek rozvoje taktiky letectva i otázkám rozvoje letecké techniky v období druhé světové války a seznamuje také čtenáře s tendencemi a cestami jejího rozvoje v období novověku.

V závěru zdůrazňuje převahu sovětské letecké techniky nad leteckou technikou kapitalistickou.

Major *M. Debski*, *Organisace obrany na obranných čarách v operační hloubce obrany.*

V úvodu objasňuje autor podmínky situace, při kterých je možno upustit od provedení protiútoků (protiúderů) silami druhých sledů nebo záloh a použít jich k obraně připravených postavení v hloubce.

Potom vysvětluje podmínky, za kterých se nejčastěji organizuje obrana na takových čarách v hloubce a jak jsou rozčleněny do hloubky.

Dále jsou vypočítávány potřeby určené k vybudování uvedeného druhu obrany a rozsah jejího ženiiního vybudování. Autor uvádí, v kterých prostorech mají

být rozmístěny druhé sledy (zálohy), aby mohly co nejrychleji zaujmát obranu.

V další části článku probírá autor způsob zaujetí obranného postavení silami vševojskové jednotky, tvořící druhý sled armády (frontu), uspořádání bojové sestavy a organizaci bojového zabezpečení (průzkumu, protitankové, protiletectvé, protivýsadkové, protichemické, protipožární obrany, zastírání, zajištění styků a křidel).

V poslední části článku je popsán průběh obranného boje vševojskové vyšší jednotky tvořící druhý sled armády (frontu). Na konci článku jsou shrnuty závěry.

Kapitán *J. Gogol*, *O některých zásadách ženiiního zabezpečení obrany v zalesněném a bahnitěm terénu.*

V úvodu vypočítává autor zvláštnosti zalesněného a bahnitěho terénu, které ulehčují nebo znesnadňují organizaci obrany.

Při rozboru otázek ženiiního vybudování obrany v zalesněném a bahnitěm terénu uvádí základy organizace obrany v těchto podmínkách, způsob vybudování jednotlivých pásem, postavení a zákopů, palebných postavení, velitelských stanovišť a pozorovatelů, protitankových a protipěchotních zátarasů, způsob ženiiního zabezpečení křidel a styků, vybudování protitankových raionů a prostorů soustředění dělostřeleckých protitankových záloh a také způsob činnosti pohyblivých oddílů zatarasovacích.

Potom vysvětluje úkoly a způsoby provádění ženiiního průzkumu v zalesněném a bahnitěm terénu, způsob vybudování a udržování silniční sítě a také způsoby ženiiního zabezpečení protipožární obrany.

Při rozboru hlavních úkolů ženiiního zabezpečení obranného boje v zalesněném a bahnitěm terénu popisuje také činnost pohyblivého oddílu zatarasovacího a vedení boje skupinami stíhacích

tanků a také účast ženistů v proti-útocích.

V závěrečné části článku rozebírá otázku práce vševojskového velitele a ženijního náčelníka související se ženijním vybudováním obrany v zalesněném a bahnitém terénu.

Plukovník M. Nowgorodski, Manévr dělostřelectvem v obraně.

Po krátkém úvodu rozbírá autor zásady bojového použití dělostřelectva v obraně a ukazuje přednosti forem organizační struktury dělostřelectva Sovětské armády ve spojení s dělostřelectvem řady kapitalistických zemí. Srovnává možnosti uskutečnění manévru sovětským dělostřelectvem a dělostřelectvem kapitalistických zemí.

Pak vysvětluje způsob manévru dělostřelectvem: manévr palbou a manévr pohybem.

V další části rozebírá manévr a úkoly dělostřelectva v době:

- přibližování nepřítele k přednímu okraji;

- soustředění a rozvinování nepřítele před předním okrajem hlavního pásma obrany;

- protipřípravy;
- útoku nepřítele na přední okraj hlavního pásma obrany;

- boje v hloubce obrany.

Dále analyzuje manévr a úkoly dělostřelectva v systému protitankové obrany.

V článku jsou uvedeny četné bojové příklady a číselné údaje ze zkušeností Sovětské armády ve Veliké vlastenecké válce.

Inženýr plukovník A. Szalimow, Vojenská geologie a její úkoly ve světle zkušeností z druhé světové války.

V úvodu podává autor definici vojenské geologie a vysvětluje její význam na příkladech zkušeností z druhé světové války.

Potom je krátce popsán rozvoj vojenské geologie v období první světové války, v období mezi oběma světovými válkami a v průběhu druhé světové války.

Probíráje jednotlivá období, ukazuje autor rozvoj vojenské geologie a úkoly jí plněné v anglické, francouzské, německé i staré carské armádě a na konci v Sovětské armádě.

Pak postupně rozbírá tyto základní prvky geologického zabezpečení činnosti vojsk:

- vojensko-geologickou přípravu pravděpodobných válek;

- sestavení závěrů ve vztahu k přípravě a provedení operací v konkrétních podmínkách geologické situace;

- geologické zabezpečení vojenských staveb a ženijních prací.

V poslední části vysvětluje pojem »strategické suroviny«, význam různých druhů strategických surovin pro průmyslový a vojenský potenciál země a také analyzuje práci vojenských geologů v oblasti ekonomiky strategických druhů surovin. Na konci článku jsou uvedeny závěry.

Poručík K. Korczyński, Americké názory na zásady organizace bojové součinnosti mezi pozemními vojsky a letectvem.

V úvodu zdůrazňuje autor, že válka v Koreji ukázala neuspokojivý stav organizace součinnosti mezi americkými pozemními vojsky a letectvem. Podle autorova názoru je příčinou tohoto stavu americká koncepce použití letectva.

Pak rozbírá hlavní otázku thematu, co to jsou podskupiny a skupiny palebné součinnosti, a jejich základní úkoly.

Je vysvětlena činnost stanice navedení a způsoby výzvy letectva nad bojiště k plnění bojových úkolů vznikajících v průběhu boje.

V závěru je uveden příklad leteckého zabezpečení útoku pozemních vojsk americké armády.

Podporučík K. Gárecki, Činnost v horách podle amerických názorů.

V první části ukazuje autor, jak a v jaké míře má horský terén vliv na činnost vojsk.

Potom rozbírá americké zásady organizace a plánování útočné činnosti, použití druhých sledů, záloh a druhů vojsk a organizaci materiálně technického zabezpečení v horách.

V článku jsou uvedeny dva příklady využití pěší divise při útočném boji v horách.

V rubrice »Diskuse a polemika« je uveřejněna polemika k obsahu článku podplukovníka Vydry o válečných hrách (článek byl otištěn v časopise Myśl wojskowa číslo 6/1953).

Z obsahu rumunského odborného vojenského časopisu „Cultura militara“ číslo 3, 4 a 5

Číslo 3: Devět let velkých vítězství (od 23. 8. 1944 do 23. 8. 1953) — Vojenské umění — Sedmý úder, jedno z největších vítězství Sovětské armády v srpnu 1944 — Protipěchotní zátarasy v americké armádě.

Číslo 4: Ústava Rumunské lidové republiky, ústava budování socialismu, šťastného a blahobytného života pracujících — Vojenské ženíjní umění — Šestý úder — Bitva u Mărăști — Čin-

nost malých jednotek americké pěchoty v útočném boji.

Číslo 5: 2. říjen, den ozbrojených sil Rumunské lidové armády — Ozbrojené síly — Porážka tureckých dobyvatelů v Ardealu v roce 1442 — Dimitrij Kantémir o moldavském vojsku a o vojenském umění v Moldavanů — Použití motorisované pěchoty v základních druzích boje podle francouzských názorů.

Obsah 4. čísla maďarského odborného vojenského časopisu „Katonai figyelő“

Úvodník: Den maďarské lidové armády.

Generál-major Ilku Pál, Některé aktuální otázky výchovy důstojníků lidové armády.

Plukovník Kun János, Úkoly velitelů a štábů při přípravě vojskových a divisních cvičení.

Podplukovník Kemendi Béla, Překvapení, jedna z podmínek úspěchu útočné operace.

Podplukovník Grüber György, Některé otázky o úloze, místě a operačním použití jezdecké vyšší jednotky.

Podplukovník Zálomi László, Některé praktické otázky práce štábů.

Plukovník Zentai Gyula, Desáté výročí bitvy u Kurska.

Konsultace: Některé zásadní otázky zabezpečení křídel a styků.

